

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9Sk/26/2018
Identifikačné číslo spisu: 1017200191
Dátum vydania rozhodnutia: 27.05.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Judita Kokolevská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:1017200191.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Judity Kokolevskej a členiek senátu JUDr. Viery Nevedelovej a JUDr. Sone Langovej, v právnej veci žalobkyne J. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XX, XXX XX C., proti žalovanej Sociálnej poisťovni, ústredie, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, o výšku starobného dôchodku, o kasačnej sťažnosti žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Nitre zo 17.07.2017, č. k. 23Sa/39/2017- 48, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre zo 17.07.2017, č. k. 23Sa/39/2017- 48 v znení opravného uznesenia, č. k. 23Sa/39/2017- 80 zo dňa 20.06.2018 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Žalobkyňa m á p r á v o n a náhradu trov kasačného konania v rozsahu 100 %.

Odôvodnenie

1. Krajský súd rozsudkom zo dňa 17.07.2017, č. k. 23Sa/39/2017- 48 v znení opravného uznesenia, č. k. 23Sa/39/2017- 80 zo dňa 20.06.2018 zamietol žalobu proti rozhodnutiu žalovanej č. XXX XXX XXXX X zo dňa 20.12.2016, ktorým generálny riaditeľ potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu pod totožným číslom zo dňa 28.04.2016, ktorým bol žalobkyni priznaný od XX.XX.XXXX starobný dôchodok v sume 201,90 € mesačne podľa § 65, § 82 a § 293ce zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v platnom znení (ďalej len „zákon č. 461/2003 Z.z.“) z dôvodu, že získala 34 rokov a 45 dní obdobia dôchodkového poistenia a dosiahla dôchodkový vek ku dňu XX.XX.XXXX.

2. Žalobkyňa rozhodnutie generálneho riaditeľa napadla žalobou, v ktorej opakovane ako v odvolaní proti napadnutému rozhodnutiu správneho orgánu namietala spôsob doručenia rozhodnutí iba obyčajnou zásielkou a nie „do vlastných rúk“, namietala nerozšírenie rozhodujúceho obdobia pred rok 1980, kedy bola v pracovnom pomere a neposudzovanie nároku na starobný dôchodok podľa zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení (ďalej len „zákon č. 100/1988 Zb.“). Domáhala sa tiež zápočtu osobitných zrážok (v prospech žalovanej na základe rozhodnutia č. 700-545/2004-4 zo dňa 17.03.2004 z jej vdovského dôchodku pre nezaplatenie poistného na dôchodkové poistenie) do dôchodkového poistenia a tiež zhodnotenia príspevku na opatrovanie do 16.11.2013, t. j. ku dňu priznania starobného dôchodku.

3. V odôvodnení rozsudku krajského súdu dominuje v časti I. až III. opis obsahu rozhodnutí správnych orgánov a v časti IV. je uvedená úvaha krajského súdu k veci, resp. k námietkam žaloby. Uvedená úvaha spočíva vo všeobecnom konštatovaní, že zo žaloby ani z administratívneho spisu nezistil dôvod, že by sa žalovaná odchyľila od logických argumentov a relevantných právnych záverov so správnu situáciou dotknutých právnych noriem, tieto vytvárajú dostatočné právne východiská pre správnosť napadnutého výroku rozhodnutia. Podľa krajského súdu sa žalovaná vysporiadala so všetkými námietkami a rozhodnutie riadne zdôvodnila a preto po vykonanom dokazovaní, kde nezistil žiadny dôvod pre zrušenie napadnutých rozhodnutí, žalobu zamietol. Záverom poučil žalobkyňu o možnom postupe pri zápočte dodatočne uhradeného nedoplatku na poistnom na dôchodku.

4. Proti tomuto rozsudku podala včas odvolanie žalobkyňa. Podľa jej názoru krajský súd dospel na podklade vykonaných dôkazov k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci. Zopakovala argumentáciu námietok, ktoré boli obsahom aj predchádzajúcich konaní a domáhala sa najmä rozšírenia prepočtu rozhodujúceho obdobia pred rok 1980, kedy bola v pracovnom pomere a posudzovanie nároku na starobný dôchodok podľa zákona č. 100/1988 Zb., tiež zápočtu osobitných zrážok z jej vdovského dôchodku pre nezaplatenie poistného na dôchodkové poistenie a tiež zhodnotenia príspevku na opatrovanie ku dňu priznania starobného dôchodku. Navrhla, aby kasačný súd rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a priznal jej náhradu trov konania.

5. Žalovaná sťažnosť nepovažovala za dôvodnú. Vo svojom vyjadrení uviedla, že sťažovateľka neuviedla žiadne také nové skutočnosti, ktoré by spochybňovali správnosť vydaných rozhodnutí. Navrhla sťažnosť zamietnuť.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd kasačný (§ 11 písm. g/ zákona č. 162/2015 Z.z., Správneho súdneho poriadku, ďalej len „SSP“) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 455 SSP a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalobkyne je dôvodná.

7. Podľa § 139 ods. 2 SSP, v odôvodnení rozsudku uvedie správny súd stručný priebeh administratívneho konania, stručné zhrnutie napadnutého rozhodnutia, podstatné zhrnutie argumentov žalobcu a vyjadrenia žalovaného, prípadne ďalších účastníkov, osôb zúčastnených na konaní a zainteresovanej verejnosti, posúdenie podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Ak správny súd zruší rozhodnutie orgánu verejnej správy a vráti mu vec na ďalšie konanie, je povinný v odôvodnení rozsudku uviesť aj to, ako má orgán verejnej správy vo veci ďalej postupovať. Správny súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

8. Štruktúra odôvodnenia rozsudku je v priamej spojitosti so základným právom na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy. Ak súd pri odôvodňovaní rozsudku nepostupuje spôsobom, ktorý záväzne určuje § 139 ods. 2 SSP, dochádza nielen k tomu, že rozsudok je nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov alebo pre ich nezrozumiteľnosť, ale aj k tomu, že základné právo na súdnu ochranu nie je naplnené reálnym obsahom. Odôvodnenie rozhodnutí dovoľuje účastníkom konania posúdiť, ako súd v ich veci vyložil a aplikoval príslušné procesné predpisy a akými úvahami sa spravoval pri svojom rozhodovaní o veci samej. Riadne odôvodnenie rozhodnutia súdu tvorí súčasť spravodlivého súdneho procesu a zodpovedá základnému právu na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. II. ÚS 6/03, z 13. marca 2003).

9. Krajský súd v intenciách vyššie citovaného ustanovenia nepostupoval. V odôvodnení jeho rozsudku úplne absentuje vysvetlenie, ako vec sám právne posúdil (vyložil) a ktoré relevantné ustanovenia zákona, vo vzťahu k samotnému postupu žalovanej v administratívnom konaní aplikoval.

10. Z vyššie uvedených dôvodov kasačný súd, po oboznámení sa s administratívnym spisom žalovanej a konaním na krajskom súde, dospel k záveru, že žalovaná kasačnú sťažnosť podala dôvodne, keď

rozsudok krajského súdu bolo potrebné ako nepreskúmateľný zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie podľa § 462 ods. 1 SSP. Krajský súd sa v ďalšom vysporiada aj s námietkami uvádzanými v kasačnej sťažnosti.

11.V novom konaní krajský súd rozhodne aj o nároku na náhradu trov kasačného konania.

12.Toto rozhodnutie senát prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.